

QUAN AL NEN LI COSTA ESTUDIAR

Cada nen és particular en si mateix, però tots tenen capacitat per estudiar a no ser que tinguin necessitats educatives especials. Partint d'aquesta base, a un nen li pot resultar més fàcil estudiar matemàtiques que el català, per exemple, això només vol dir que ha de dedicar més temps a estudiar aquesta darrera assignatura (a no ser que tingui una dificultat en aquesta àrea d'aprenentatge). Dit això, cal recordar que alguns nens treuen millor nota a les assignatures que els hi són més fàcils i requereixen poc estudi, i les que han d'esforçar-se, moltes vegades les deixen de banda. Aquí entrem amb el tema de l'esforç que és viscut com a negatiu, desmotivador, per tant, la seva disposició en l'atenció de certa assignatura que viuen com a "pesada" és molt baixa.

Dos aspectes a considerar:

Els hàbits d'estudi que te: com s'organitza cada assignatura, si te un ambient d'estudi adequat i sempre en el mateix espai, si te una disciplina horària amb certa flexibilitat (depenen del nen), i si ha creat el propi mètode d'estudi en quan a temps dedicat i el com ho executa.

Transformar la vivència d'esforç per la de dedicació (en el cas que el nen visqui l'esforç com a negatiu). Quan un nen va entenent el què estudia s'hi dedica més en l'assignatura. Per tant, si no és així, pot ser que necessiti un reforç extern per la matèria que li costi entendre o bé canviar el mètode d'estudi particular per ell. Això és possible si te uns hàbits establerts i el recolzament constant de l'adult, tant dels pares com dels professors.

Al nen que se li valora la seva dedicació o "esforç", rendeix millor en l'estudi. Només es tracta de veure la necessitat que té per cobrir-la i transformar-la, aleshores el nen se sent satisfet de la seva dedicació o "esforç" independentment del ritme que tingui en l'estudi, ja que va veient resultats positius per ell mateix.

És en els anys escolars de Primària quan els nens s'inicien en l'estudi, el treball i els deures. En aquesta època, doncs, considero important veure com el nen va assolint els reptes nous que se li presenten i com viu les dificultats escolars, ja que intervenen tants canvis a aprendre, i no solament els exclusius al rendiment, sinó els propis de l'evolució que està vivint el nen, que s'ha de tenir en compte, ja que a vegades són aquests aspectes que el bloquegen, i simplement amb alguns canvis, fan un gran pas i se senten satisfets quan veuen que millora el seu rendiment, que es tradueix amb una bona autoestima i autoconcepte, permetent-li, així, una disposició òptima per a nous reptes.

Una reflexió: Cada nen passa per la seva etapa evolutiva i els nous reptes i/o dificultat per adaptar-se als canvis. Per tant, tots els nens de 8 anys, per exemple, passaran per les mateixes situacions escolars, però cadascú és particular en el seu aprenentatge, així doncs, al no comparar (que ja prou es comparen ells mateixos) i sí ajudar a les necessitats concretes del moment que presenta el nen, serà necessari pel bon rendiment escolar.

Karina Miret
Psicòloga n. Col. 8209
Carrer de Vilamar, 46 (Passatge)
43820
CALAFELL